

Máš chuť majoránky

Karel Zich

1. Oči dokořán a v těch očích tání,
vešlas do mých bran a já tě pozval dál.
Jenže od těch chvil nikde nemám stání,
jiným než jsem byl, jsem se stal.
Vyznat bych se měl, jsem však bez vyznání,
vyznat bych se měl, však můj rozum žel
s rojem včel, odletěl, vím jen:

R: Máš chuť majoránky, lásko má,
její vůni máš,
vcházíš bez pozvánky, lásko má,
vůbec neklepáš.

2. A tak aniž vím, zda se lepším stávám,
běžím za něčím, bůhví čemu vstříc.
Něčeho mám víc, něco oplakávám,
nevím jak to říct...
Ani sebe sám často nepoznávám
tisíc chutí mám, letět ke hvězdám,
běžet sám, nevím kam, vím jen:

R: 2x